

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **"DAS etwas ANDERE" "Das Beste" Privat s.r.o.**, se sídlem Fráni Šrámka 1303/10, České Budějovice, zastoupené Mgr. Janem Cimbůrkem, advokátem se sídlem Bořetín 73, Kamenice nad Lipou, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2008, č. j. 5485/08-1200, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2010, č. j. 10 Af 26/2010 - 124, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2008, č. j. 5485/08-1200. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky směřující proti rozhodnutím Finančního úřadu v Českých Budějovicích (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 2. 2008, č. j. 450406/08/077910/5493, č. j. 50421/08/077910/5493 a č. j. 50425/08/077910/5493, jimiž byla stěžovatelce dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2002, 2003 a 2004. Stěžovatelka v podané kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat

odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nepřiměřeným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatelky ověřil, že zde nejsou tvrzeny ani doloženy žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, a to např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz), podle kterého se jedná o situaci, kdy navrhovatel osvědčí, že je velmi pravděpodobný vznik následků případného výkonu rozhodnutí, které by pro něho znamenaly výjimečný a závažný stav, který by v budoucnu nebylo možno odčinit, případně pouze s vynaložením takových nákladů a úsilí, které po navrhovateli nelze spravedlivě požadovat.

V projednávané věci však stěžovatelka v kasační stížnosti vůbec netvrdila možný vznik nenahraditelné újmy a neuvedla žádné skutečnosti způsobilé prokázat její aktuální hrozbu. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení navrhovatel, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat, ani za stěžovatele vyhledávat.

Vzhledem ke shora uvedenému tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není tedy splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu